

Postępowanie administracyjne część teoretyczna

Decyzja administracyjna – istota terminu

Ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm.)

Art. 104. § 1. Organ administracji publicznej załatwia sprawę przez wydanie decyzji, chyba że przepisy kodeksu stanowią inaczej.

§ 2. Decyzje rozstrzygają sprawę co do jej istoty w całości lub w części albo w inny sposób kończą sprawę w danej instancji.

Doktryna: indywidualny akt administracyjny zewnętrzny, jednostronny i władczy.

Decyzja administracyjna – istota terminu

Decyzja – orzeczenie, koncesja, zezwolenie, nakaz.

Wyrok WSA w Krakowie z dnia 11 kwietnia 2013 r., III SA/Kr 356/12

O tym czy dany akt administracyjny jest decyzją, przesądza nie jego nazwa, lecz charakter sprawy oraz treść przepisu będącego podstawą działania organu załatwiającego sprawę. Podnieść należy, że przepisy prawa materialnego przewidują decyzyjną formę załatwiania danej sprawy nie tylko w sposób bezpośredni, ale także przez określenie w formie czasownikowej kompetencji organu do rozstrzygnięcia sprawy poprzez użycie takich określeń, jak np. zezwala , przydziela , stwierdza.

Obligatoryjne składniki decyzji administracyjnej – art. 107 Kpa

Ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego

Art. 107. § 1. Decyzja zawiera:

- 1) oznaczenie organu administracji publicznej;
- 2) datę wydania;
- 3) oznaczenie strony lub stron;
- 4) powołanie podstawy prawnej;
- 5) rozstrzygnięcie;
- 6) uzasadnienie faktyczne i prawne;
- 7) pouczenie, czy i w jakim trybie służy od niej odwołanie oraz o prawie do zrzeczenia się odwołania i skutkach zrzeczenia się odwołania;
- 8) podpis z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego pracownika organu upoważnionego do wydania decyzji;
- 9) w przypadku decyzji, w stosunku do której może być wniesione powództwo do sądu powszechnego, sprzeciw od decyzji lub skarga do sądu administracyjnego - pouczenie o dopuszczalności wniesienia powództwa, sprzeciwu od decyzji lub skargi oraz wysokości opłaty od powództwa lub wpisu od skargi lub sprzeciwu od decyzji, jeżeli mają one charakter stały, albo podstawie do wyliczenia opłaty lub wpisu o charakterze stosunkowym, a także możliwości ubiegania się przez stronę o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy.

§ 2. Przepisy szczególne mogą określać także inne składniki, które powinna zawierać decyzja (przykład – art. 30 p.g.g.)

Obligatoryjne składniki decyzji administracyjnej – art. 107 Kpa

Oznaczenie organu administracji publicznej

Wyrok WSA w Lublinie z dnia 3 lipca 2008 r., III SA/Lu 18/08

Brak oznaczenia organu pozbawia akt charakteru decyzji administracyjnej, jednak brak oznaczenia organu w części tzw. "nagłówkowej" decyzji nie powoduje takiego skutku, jeżeli podpis osoby upoważnionej do wydania decyzji został opatrzony pieczęcią dostatecznie identyfikującą konkretny organ administracji publicznej.

Obligatoryjne składniki decyzji administracyjnej – art. 107 Kpa

Data wydania

Wyrok NSA w Warszawie z dnia 2 lutego 2011 r., II GSK 178/10

Data wydania decyzji, stosownie do treści art. 107 § 1 k.p.a. jest data jej podpisania przez organ, a w razie wątpliwości jest to data wskazana w decyzji. Pogląd, iż datę wydania decyzji stanowi dzień jej doręczenia, nie znajduje uzasadnienia w obowiązujących przepisach prawa.

Obligatoryjne składniki decyzji administracyjnej – art. 107 Kpa

Data wydania

Wyrok WSA w Warszawie z dnia 19 lutego 2007 r., VI SA/Wa 774/06

Brak daty wydania decyzji administracyjnej uzasadnia konieczność wyeliminowania tak wydanej decyzji z obrotu prawnego (podobnie - wyrok WSA w Warszawie z 17.06.2010 r., III SA/Wa 832/10, LEX nr 620597 – sprawa dot. wskazania na decyzji miesiąca i roku, bez wskazania dnia).

Odmienne np. Grzegorz Łaszczyca, Czesław Martysz, Andrzej Matan Kodeks postępowania administracyjnego, Komentarz, Tom II Zakamycze 2005 str. 66

Błędna data? – oczywista omyłka

Obligatoryjne składniki decyzji administracyjnej – art. 107 Kpa

Oznaczenie strony lub stron

Wyrok NSA z dnia 12 października 2010 r., II OSK 1571/09

Organ administracji ma obowiązek wskazać w sentencji podmiot, który uzyskuje uprawnienie lub na który nakładany jest obowiązek. Następuje to poprzez wskazanie imienia i nazwiska osoby fizycznej lub imion i nazwisk kilku osób fizycznych, bądź poprzez wskazanie nazwy osoby prawnej lub ułomnej osoby prawnej. Wskazanie pozostałych stron postępowania może natomiast nastąpić w załączniku do decyzji, tzw. rozdzielniku.

Obligatoryjne składniki decyzji administracyjnej – art. 107 Kpa

Oznaczenie strony lub stron

Wyrok NSA w Warszawie z dnia 14 czerwca 2011 r., I OSK 325/11

Z punktu widzenia prawidłowości decyzji jest obojętne, w którym miejscu decyzji strona zostanie wskazana, ważne jest, by była ona w sposób jednoznaczny określona

Obligatoryjne składniki decyzji administracyjnej – art. 107 Kpa

Oznaczenie strony lub stron – „otrzymują wg rozdzielnika”

Wyrok WSA w Warszawie z dnia 24 lutego 2005 r., IV SA 4725/03

Przeniesienie wykazu stron (zawierającego również dane adresowe) do "rozdzielnika" decyzji powoduje, iż decyzja nie zawiera oznaczenia stron.

Obligatoryjne składniki decyzji administracyjnej – art. 107 Kpa

Oznaczenie strony lub stron – „otrzymują wg rozdzielnika”

„wskazanie stron postępowania w decyzji może nastąpić w dowolnym jej miejscu, np.: w nagłówku, rozstrzygnięciu, uzasadnieniu czy nawet rozdzielniku pisma. Tak wydana decyzja nie narusza [art. 107 § 1](#) k.p.a., z uwagi na to, iż przepis ten nie określa konkretnie, w jakim miejscu decyzji powinny zostać wskazane strony postępowania i nie nakłada na organ administracyjny żadnych wymogów w tym zakresie. Podkreślenia wymaga to, iż rozdzielnik musi zostać zamieszczony w decyzji nawet po podpisie wydającego ją organu, tak, aby stanowił z nią jeden dokument”

Wyrok WSA w Poznaniu z 23.03.2017 r., II SA/Po 86/17, LEX nr 2268639.

Obligatoryjne składniki decyzji administracyjnej – art. 107 Kpa

Oznaczenie strony lub stron – „otrzymują wg rozdzielnika” – stanowisko PUODO

„Jednak oznaczenie wszystkich stron postępowania albo innych osób biorących udział w postępowaniu powinno mieć miejsce w samej treści rozstrzygnięcia administracyjnego, nie zaś za pomocą odrębnych wykazów zawierających szczegółowe dane osobowe.”

<https://uodo.gov.pl/pl/225/1631>

Wątpliwość – strony w treści rozstrzygnięcia?

Obligatoryjne składniki decyzji administracyjnej – art. 107 Kpa

Powołanie podstawy prawnej

Wyrok NSA w Warszawie z dnia 8 kwietnia 1999 r.,
III SA 8192/98

Podstawa prawna decyzji administracyjnej musi być powołana dokładnie, a więc ze wskazaniem mających zastosowanie w sprawie przepisów zarówno prawa formalnego, jak i materialnego, wraz z powołaniem źródeł jego publikacji. Decyzja, w której nie podano podstawy prawnej, jest wadliwa, nawet jeśli taka podstawa prawna w rzeczywistości istnieje.

Obligatoryjne składniki decyzji administracyjnej – art. 107 Kpa

Powołanie podstawy prawnej

Wyrok WSA w Warszawie z dnia 17 października 2006 r., VI SA/Wa 1097/06

Decyzja, która nie zawiera powołania podstawy prawnej, albo określa ją ogólnikowo lub błędnie, nie jest wydana bez podstawy prawnej, a jedynie dotknięta została tylko wadą formy z racji naruszenia przepisu art. 107 § 1 k.p.a.

Obligatoryjne składniki decyzji administracyjnej – art. 107 Kpa

Rozstrzygnięcie

Wyrok NSA w Gdańsku z dnia 30 grudnia 1987 r., SA/Gd 1045/87

Decyzja organu administracji państwowej, nakładająca na stronę postępowania administracyjnego obowiązek określonego zachowania, powinna obowiązek ten wyrażać precyzyjnie, bez niedomówień i możliwości różnej interpretacji.

Obligatoryjne składniki decyzji administracyjnej – art. 107 Kpa

Uzasadnienie faktyczne i prawne

Art. 107 § 3. Uzasadnienie faktyczne decyzji powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś uzasadnienie prawne - wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa.

§ 4. Można odstąpić od uzasadnienia decyzji, gdy uwzględnia ona w całości żądanie strony; nie dotyczy to jednak decyzji rozstrzygających sporne interesy stron oraz decyzji wydanych na skutek odwołania.

§ 5. Organ może odstąpić od uzasadnienia decyzji również w przypadkach, w których z dotychczasowych przepisów ustawowych wynikała możliwość zaniechania lub ograniczenia uzasadnienia ze względu na interes bezpieczeństwa Państwa lub porządek publiczny.

Obligatoryjne składniki decyzji administracyjnej – art. 107 Kpa

Pouczenie, czy i w jakim trybie służy odwołanie

Art. 107 § 1 pkt 7 - pouczenie, czy i w jakim trybie służy od niej odwołanie oraz o prawie do zrzeczenia się odwołania i skutkach zrzeczenia się odwołania.

Przykład:

Na podstawie art. 127 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. — Kodeks postępowania administracyjnego, stronie służy odwołanie od niniejszej decyzji do Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego, ul. Poniatowskiego 31, 40-055 Katowice, które wnosi się za pośrednictwem Dy-rektora Okręgowego Urzędu Górniczego w Poznaniu, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

Zgodnie z art. 127a ww. ustawy Kodeks postępowania administracyjnego, w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Obligatoryjne składniki decyzji administracyjnej – art. 107 Kpa

Podpis z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego pracownika organu upoważnionego do wydania decyzji.

Wyrok WSA w Łodzi z 16.07.2021 r., II SA/Łd 766/20, LEX nr 3217740.

„Pod pojęciem podpisu należy rozumieć znak ręczny określonej osoby, pozwalający dzięki jego indywidualnym cechom na identyfikację tej osoby. Nie musi przy tym obejmować pełnego nazwiska. Podpis pod decyzją musi być własnoręczny, lecz nie musi być czytelny.”

Obligatoryjne składniki decyzji administracyjnej – art. 107 Kpa

Podpis - z upoważnienia

Wyrok NSA z 10.04.2019 r., II GSK 605/17, LEX nr 2683915.

„Oczywistym jest, że decyzję administracyjną może podpisać osoba piastująca funkcję organu, ewentualnie osoba upoważniona, której udzielono pełnomocnictwa czy to na zasadzie art. 268a k.p.a., czy ewentualnie na podstawie przepisów odrębnych. Zatem problem odczytania nazwiska i stanowiska osoby podpisującej decyzję i brak dowodu umocowania tej osoby do jej wydania może stanowić przesłankę nieważności decyzji organu I instancji.”

Art. 268a k.p.a. [Upoważnienie do wydawania decyzji administracyjnych]

Organ administracji publicznej może upoważniać, na piśmie utrwalonym w postaci papierowej lub elektronicznej, pracowników obsługujących ten organ do załatwiania spraw w jego imieniu w ustalonym zakresie, a w szczególności do wydawania decyzji administracyjnych, postanowień, zaświadczeń, a także do poświadczania za zgodność odpisów dokumentów przedstawionych przez stronę na potrzeby prowadzonych postępowań z oryginałem.

Obligatoryjne składniki decyzji administracyjnej – art. 107 Kpa

Wyrok NSA w Warszawie z dnia 20 lipca 1981 r., sygn. SA 1163/81

„Pisma zawierające rozstrzygnięcia w sprawie załatwianej w drodze decyzji są decyzjami, pomimo nieposiadania w pełni formy przewidzianej w art. 107 § 1 k.p.a., jeśli tylko zawierają minimum elementów niezbędnych do zakwalifikowania ich jako decyzji. Do takich elementów należy zaliczyć: oznaczenie organu administracji państwowej wydającego akt, wskazanie adresata aktu, rozstrzygnięcie o istocie sprawy oraz podpis osoby reprezentującej organ administracji”.

Fakultatywne składniki decyzji administracyjnej

- Warunek - zdarzenie przyszłe niepewne , z którym przepisy prawa wiążą określony skutek prawny (niedopełnienie warunku – wygaśnięcie decyzji – art. 162 k.p.a.)
- Termin - zdarzenie przyszłe pewne , z którym przepisy prawa wiążą określony skutek prawny
- Klauzula odwołalności - decyzja będzie mogła być cofnięta o ile tylko zajdą pewne okoliczności określone prawem
- Urzędowa pieczęć („okrągła pieczęć”, „pieczęć okrągła” etc.”

Fakultatywne składniki decyzji administracyjnej

Wyrok NSA z 10.02.2009 r., II GSK 714/08, LEX nr 515980.

„Z art. 107 § 1 i 2 k.p.a. wynika, jakie składniki powinna zawierać decyzja. Dodatkowe składniki, tj. termin, warunek czy zlecenie mogą być zawarte w decyzji o ile przewidują to przepisy szczególne, a więc gdy przepisy uprawniają organ do ich zamieszczenia w decyzji.”

Rygor natychmiastowej wykonalności

Fakultatywnie - gdy jest to niezbędne ze względu na ochronę zdrowia lub życia ludzkiego albo dla zabezpieczenia gospodarstwa narodowego przed ciężkimi stratami bądź też ze względu na inny interes społeczny lub wyjątkowo ważny interes strony (art. 108 k.p.a.)

Obligatoryjnie - w przypadku stwierdzenia, że działalność określona ustawą jest wykonywana: 1) z naruszeniem warunków określonych w koncesji, 2) bez zatwierdzonego projektu robót geologicznych lub z naruszeniem określonych w nim warunków, 3) bez przedłożonego projektu robót geologicznych, który nie podlega zatwierdzeniu, lub z naruszeniem określonych w nim warunków

- właściwy organ administracji geologicznej, w drodze decyzji, odpowiednio wstrzymuje działalność, nakazuje niezwłoczne usunięcie stwierdzonych uchybień, a w przypadku potrzeby nakazuje podjęcie czynności mających na celu doprowadzenie środowiska do należytego stanu (art. 159 p.g.g.)

Pozaustawowe elementy decyzji

- Sygnatura akt, liczba dziennika
- Oznaczenie aktu – decyzja/postanowienie
- Numer decyzji/postanowienia
- Rozdzielnik

Opłaty skarbowe

Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 28 września 2007 r. w sprawie zapłaty opłaty skarbowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 187, poz. 1330)

§ 4. 1. Wydając wnioskodawcy lub dokonującemu zgłoszenia dokument potwierdzający dokonanie czynności urzędowej, zaświadczenie lub zezwolenie (pozwolenie, koncesję), organ zamieszcza na nim adnotację, potwierdzoną podpisem osoby dokonującej adnotacji, z podaniem imienia, nazwiska i stanowiska służbowego, w której:

- 1) określa wysokość uiszczonej opłaty - w przypadku gdy dokonano zapłaty opłaty skarbowej;
 - 2) określa podstawę prawną jej niepobrania - w przypadku gdy przepisy odrębne dopuszczają możliwość rozpatrzenia wniosku mimo nieuiszczenia należnej opłaty;
 - 3) określa podstawę prawną wyłączenia lub zwolnienia - w przypadku gdy:
 - a) czynność urzędowa, zaświadczenie lub zezwolenie (pozwolenie, koncesja) nie podlegają opłacie skarbowej lub są od niej zwolnione albo
 - b) podmiot składający zgłoszenie lub wniosek o dokonanie czynności urzędowej albo wniosek o wydanie zaświadczenia lub zezwolenia (pozwolenia, koncesji) jest zwolniony od opłaty skarbowej.
2. Jeżeli dokument potwierdzający dokonanie czynności urzędowej, zaświadczenie lub zezwolenie (pozwolenie, koncesja) wydawane są według określonego odrębnymi przepisami wzoru, który nie zawiera miejsca na adnotację dotyczącą opłaty skarbowej, organ zamieszcza na odrębnym dokumencie adnotację, o której mowa w ust. 1, uzupełnioną o informację określającą przedmiot opłaty skarbowej.

Wybrane składniki obligatoryjne – p.g.g.

1. rodzaj i sposób wykonywania zamierzonej działalności (art. 30 ust. 1 pkt 1 Pgg);
2. przestrzeń, w granicach której ma być wykonywana zamierzona działalność (art. 30 ust. 1 pkt 2 Pgg);
3. czas obowiązywania koncesji (art. 30 ust. 1 pkt 3 Pgg);
4. termin rozpoczęcia działalności określonej koncesją, a w razie potrzeby - przesłanki, których spełnienie oznacza rozpoczęcie działalności (art. 30 ust. 1 pkt 4 Pgg);
5. granice obszaru i terenu górniczego (art. 32 ust. 1 Pgg);
6. w przypadku koncesji udzielonych przez starostę: sposób prowadzenia ruchu zakładu górniczego, uwzględniający wymagania określone w art. 108 ust. 2, oraz sposób likwidacji zakładu górniczego, uwzględniający obowiązki określone w art. 129 ust. 1 (art. 32 ust. 5 Pgg)

Wybrane składniki fakultatywne – p.g.g.

Art. 30 ust. 2 p.g.g. Koncesja może określać inne wymagania dotyczące wykonywania działalności objętej koncesją, w szczególności w zakresie bezpieczeństwa powszechnego i ochrony środowiska.

Art. 32 ust. 4 p.g.g. Koncesja na wydobywanie kopaliny ze złoża może określać:

- 1) minimalny stopień wykorzystania zasobów złoża oraz przedsięwzięcia niezbędne w zakresie racjonalnej gospodarki złożem;
- 2) warunki włączania wód do górotworu (...).

Analiza obowiązków w zakresie ochrony środowiska nakładanych w wybranych decyzjach koncesyjnych (starostowie)

Standard/częste

- obowiązek prowadzenia na bieżąco ewidencji zasobów złoża i sporządzania operatów ewidencyjnych,
- obowiązek prowadzenia racjonalnej gospodarki złożem,
- obowiązek uiszczania opłaty eksploatacyjnej,
- obowiązek ustanowienia kierownika ruchu zakładu górniczego i prowadzenia ruchu zakładu górniczego pod kierownictwem i dozorem osób posiadających odpowiednie kwalifikacje,
- obowiązek podejmowania działań zmierzających do zapobiegania szkodom (lub szkodom w środowisku), a w przypadku ich powstania do ich naprawy,
- wyznaczenie granic obszaru i terenu górniczego (w przeważającej części przypadków się one pokrywały, jedynie w 9 przypadkach teren górniczy wyznaczony został w szerszych granicach niż obszar górniczy),
- określenie czasu na jaki udzielona została koncesja oraz terminu rozpoczęcia działalności,

- podjęcie działań w zakresie ochrony środowiska, przeważnie bez ich sprecyzowania (określenie obowiązków typu: „działania uwzględniające ochronę elementów środowiska”, „przestrzeganie zasad ochrony elementów środowiska”, „prowadzenie ruchu zgodnie z przepisami dotyczącymi ochrony środowiska”, „wykonanie obowiązków dotyczących ochrony środowiska”, „przestrzeganie ustawy Prawo ochrony środowiska” lub też po prostu „przestrzeganie wymagań określonych w przepisach odrębnych” bądź „przestrzeganie przepisów określonych innymi ustawami”). Rzadkie sprecyzowanie typu: ochrona środowiska powinna wyrażać się w działaniach polegających na: „prowadzeniu wszelkich robót w zakładzie górniczym w porze dziennej” oraz „prawidłowej eksploatacji i konserwacji pracujących maszyn, a także konserwacji dróg dojazdowych do wyrobiska”,
- obowiązek przeprowadzenia rekultywacji gruntów po działalności górniczej – często zobowiązanie przedsiębiorców do uzyskania decyzji o kierunku rekultywacji i prowadzenia rekultywacji zgodnie z uzyskaną decyzją [u.o.g.r.l. – „decyzje w sprawach rekultywacji i zagospodarowania”]. W przeważającej części przypadków: „rekultywacja ma być prowadzona na bieżąco, w miarę jak grunty stają się zbędne”. Rzadziej – ograniczenie się przez organ do zobowiązania przedsiębiorców do przedsięwzięcia niezbędnych środków w celu rekultywacji wyrobiska lub wskazanie obowiązku przeprowadzenia rekultywacji w oparciu o opracowaną dokumentację rekultywacji (bez wskazania decyzji w sprawach rekultywacji i zagospodarowania),

obowiązki obciążające przedsiębiorcę w przypadku cofnięcia, zrzeczenia lub wygaśnięcia koncesji przed wyczerpaniem zasobów kopaliny - nakaz: rozliczenia zasobów kopaliny w formie dodatku do dokumentacji geologicznej złoża, zabezpieczenia na własny koszt niewykorzystanej części złoża kopaliny, zabezpieczenia wyrobiska górniczego ze względu na bezpieczeństwo publiczne oraz ochronę środowiska, ochronę wód podziemnych i powierzchniowych, gruntów rolnych i leśnych, zabezpieczenia sąsiednich złóż kopaliny, przedsięwzięcia niezbędnych środków chroniących wyrobiska sąsiednich zakładów górniczych oraz urządzeń, instalacji i obiektów zakładu górniczego, podjęcia niezbędnych środków w celu ochrony środowiska oraz rekultywacji wyrobiska górniczego;

- po wyczerpaniu zasobów kopaliny - nakaz rozliczenia zasobów złoża kopaliny w formie dodatku do dokumentacji geologicznej złoża, wykonania rekultywacji gruntów po działalności górniczej, naprawienia szkód spowodowanych działalnością górniczą zgodnie z zasadami ochrony środowiska, a także zabezpieczenia i przedsięwzięcia niezbędnych środków chroniących wyrobiska sąsiednich zakładów górniczych;
- część organów koncesyjnych nakazuje jedynie po prostu wykonanie obowiązków dotyczących ochrony środowiska oraz obowiązków związanych z likwidacją zakładu górniczego w przypadku wygaszenia, cofnięcia lub utraty mocy koncesji, bez szczegółowego określania na czym te obowiązki powinny polegać;
- w części decyzji organy koncesyjne nie określiły w ogóle sposobu likwidacji zakładu

Zróznicowane:

określenie dopuszczalnej wysokości oraz kąta nachylenia skarp roboczych oraz końcowych, ilości pięter eksploatacyjnych, miejsca zwałowania nadkładu, określenie obowiązków związanych z likwidacją zakładu górniczego (m.in. usunięcie z wyrobiska lub z części przeznaczonyj do likwidacji maszyn, innego sprzętu oraz odpadów, zabezpieczenie wyrobiska przez postawienie bariery uniemożliwiającej wjazd na teren wyrobiska oraz tablic informujących o zakazie wjazdu i wstępu, doprowadzenie skarp do pochylenia określonego w koncesji, a także niezwłoczne poinformowanie organu koncesyjnego o likwidacji);

Rzadkie:

- określenie kierunku rekultywacji,
- nakaz utworzenia funduszu likwidacji zakładu górniczego (zgodnie z art. 128 ust. 13 w zw. z art. 128 ust. 1 p.g.g., jego tworzenie nie jest obowiązkowe do przedsiębiorcy, który uzyskał koncesję starosty),
- nakaz posiadania i aktualizowania dokumentacji mierniczo – geologicznej (zgodnie z art. 116 ust. 1 p.g.g. przedsiębiorcy, którzy uzyskali koncesję od starosty zostali zwolnieni z obowiązku posiadania, aktualizowania i uzupełniania tejże dokumentacji),
- nakaz prowadzenia działalności górniczej z zachowaniem warunków określonych w Polskich Normach (brak mocy powszechnie obowiązującej PN)